

119

MINISTRIES

"Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs."

Hebreeuwse Herkomst van Aanbidding

Aanbidding.

Een bekend woord in veel religies. Het wordt ook overal in de Bijbel gebruikt.

In onze moderne maatschappij heeft het woord "aanbidding" meerdere betekenissen. Het wordt vaak geassocieerd met zingen, met bepaalde liederen, bepaalde dansen, specifieke muziek en dergelijke. De muziek die wij associëren met aanbidding roept vaak emoties op die ons het gevoel geven dat we in verbinding staan met JHWH. Maar, is dat echt aanbidding, vanuit Bijbels oogpunt? Heeft aanbidding iets te maken met hoe wij ons voelen of met de liederen die we zingen?

Laten we gaan kijken.

WAT IS "AANBIDDING"... VANUIT EEN BIJBELS OOGPUNT?

Wat is aanbidding? Is het mogelijk dat het woord "aanbidding" niet betekent wat we denken dat het betekent?

In het Hebreeuws wordt het woord *sjâchâh* (H7812) gebruikt voor aanbidding. Het betekent "neerbuigen" of eerbied/eer betonen aan een meerdere.

Het is interessant om op te merken dat aanbidding niet noodzakelijkerwijs iets te maken heeft met hoe we ons voelen, of dat we iets ervaren. Aanbidden is een handeling, aanbidding is iets doen, geestelijk of lichamelijk. Je verlaagt jezelf ten opzichte van een ander, vaak als teken van respect of eer. Eer is wanneer we iets of iemand gewicht geven of belangrijk laten zijn. We gaan hier dieper op in bij onze studie: "[Hebreeuwse Herkomst van Eer](#)".

Het is ook interessant dat mensen "vereerd" kunnen worden, en dat is niet zondig of verkeerd. Aanbidding/verering is niet alleen een religieuze handeling.

Genesis 23:7

Toen stond Abraham op, [boog zich](#) (*sjachah*) voor de bevolking van dat land, de Hethieten,

Genesis 37:9

Hij kreeg nog een andere droom, en vertelde ook die aan zijn broers. Hij zei: Zie, ik heb weer een droom gehad; en zie, de zon, de maan en elf sterren **bogen zich** voor mij **neer** (*sjachah*).

1 Koningen 1:16

Bathseba knielde en **boog zich** voor de koning **neer** (*sjachah*), en de koning zei: Wat is er met u?

Dit zijn slechts enkele voorbeelden waar *sjachah* wordt gebruikt. Wat dit ons laat zien, is dat "voor iemand neerbuigen" niet noodzakelijkerwijs een religieuze connotatie hoeft te hebben; het gaat niet altijd om afgoderij. Aanbidding betekent dus neerbuigen en iemand eer en respect geven, of dat nu een mens, JHWH of een valse god is.

We vinden dezelfde betekenissen als we kijken naar het Griekse woord *proskuneō* (G4352), dat zowel in de Septuagint als in het Nieuwe Testament wordt gebruikt. Net als *sjachah* heeft het de connotatie van neerbuigen of eer en respect geven, zoals je hier kunt lezen.

Mattheüs 2:11

En toen zij in het huis kwamen, vonden zij het Kind met Maria, Zijn moeder, en zij **vielen neer** en aanbaden (*proskuneō*) Het. Zij openden hun schatkisten en brachten Hem geschenken: goud en wierook en mirre.

Openbaring 7:11

En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij **wierpen zich vóór de troon neer met hun gezicht ter aarde en aanbaden** (*proskuneō*) God,

Handelingen 10:25

En het gebeurde, toen Petrus naar binnen ging, dat Cornelius hem tegemoetkwam, **aan zijn voeten viel en hem aanbad** (*proskuneō*).

In elk van deze voorbeelden zien we dat de mensen zichzelf vernederen en eer en respect tonen voor het onderwerp van hun aanbidding, of het nu de Messias was, toen Hij werd geboren, JHWH of Petrus. Nogmaals, een daad van aanbidding is jezelf vernederen uit eer en respect voor iemand. Niemand interpreteert de acties van Cornelius als dat Petrus een god zou zijn: hij bewees Petrus gewoon eer en respect. Daar is niets religieus aan.

Dit is HEEL anders dan hoe de moderne westerse samenleving aanbidding definieert, waar het meer wordt gezien als een religieus ritueel of intense adoratie.

Het Hebreeuwse begrip, volgens de context en de cultuur, laat ons zien dat aanbidden betekent dat je jezelf laag maakt, of neerbuigt voor een ander om eer, respect of eerbied te betonen.

We moeten zeer zeker nog een woord benoemen dat in het Nieuwe Testament soms wordt vertaald met "aanbidden". Soms komen we het Griekse woord *sebomai* (G4576) tegen, waar in het Nederlands "eer bewijzen" staat, maar dat ook te maken heeft met een persoon die een vrome of toegewijde volgeling is van een godheid.

Mattheüs 15:9

maar tevergeefs **eren** (*sebomai*) zij Mij, omdat zij leringen onderwijzen die geboden van mensen zijn.

Handelingen 17:17

Hij ging dan in de synagoge in gesprek met de Joden en met hen die **godvrezend** (*sebomai*) waren, en iedere dag op de markt met hen die hij er tegenkwam.

Handelingen 19:27

En wij lopen niet alleen het gevaar dat ons beroep een slechte naam krijgt, maar ook dat de tempel van de grote godin Artemis als niets beschouwd zal worden, en dat ook de grootheid dreigt te verdwijnen van haar aan wie heel Asia en de wereld **eer bewijst** (*sebomai*).

In de Septuagint, de Griekse versie van het Oude Testament, wordt het woord een paar keer gebruikt, maar voornamelijk om te verwijzen naar iemand die de Heer "vrees". Dit komt overeen met het Hebreeuwse woord *yârê* (H3373), dat bang zijn, maar ook eerbiedige angst of ontzag hebben kan betekenen.

Jozua 4:24

Opdat alle volken van de aarde zouden weten dat de hand van de HEERE (JHWH) sterk is; opdat u de HEERE JHWH), uw God, alle dagen **vreest** (**YARE**).

Jona 1:9

Hij zei tegen hen: Ik ben een Hebreër en ik **vrees** (**YARE**) de HEERE (JHWH), de God van de hemel, Die de zee en het droge gemaakt heeft.

Zoals we in andere studies hebben besproken, moeten we ervoor zorgen dat we woorden definiëren met behulp van de historische en culturele context waarin ze zijn geschreven. We moeten ernaar streven om woorden op dezelfde manier te begrijpen als de spreker en het beoogde publiek ze hebben begrepen. Hoe een woord in de samenleving wordt gebruikt, kan veranderen op basis van de cultuur waarin ze zich bevinden en in welke tijdperiode. We moeten dus voorzichtig zijn met het definiëren van termen binnen zowel hun historische als culturele context. Anders leidt het ons weg van de waarheid, en er niet naartoe.

LOFPRIJZING VERSUS AANBIDDING

Zoals eerder vermeld, is het niet ongebruikelijk dat sommige handelingen als aanbidding worden gezien, zoals het zingen van langzame liedjes met opgeheven armen in de kerk, die bepaalde emoties bij ons oproepen. Dat is het geval in onze moderne tijd, maar hoewel de Bijbel spreekt over zingen en dansen, lezen we niet dat dit noodzakelijkerwijs een vorm van aanbidding is. Als de Bijbel spreekt over zingen en dansen, dan vindt er lofprijzing en vreugde plaats. Soms wordt lofprijzing gebruikt in combinatie met aanbidding.

Psalm 66:4

Laat heel de aarde zich voor U **neerbuigen** en voor U **psalmen zingen**, laat zij voor Uw naam **psalmen zingen**. Sela.

Psalm 138:1-2 (WV)

Ik **prijs** U met heel mijn hart; onder het oog van de goden **zing ik een loflied** op U. Ik **buig** mij **diep** naar Uw heilige tempel, ik prijs U voor uw liefde en trouw; groter dan verwacht is Uw naam, is Uw Woord:

Dus lofprijzing en aanbidding zijn twee verschillende dingen, maar ze kunnen zeker hand in hand gaan. De twee meest voorkomende Hebreeuwse woorden die in het Oude Testament worden vertaald als "lofprijzen" zijn "*halal*" (H1984) en "*yadah*" (H3034). *Halal* kan zingen, verheerlijken of simpelweg prijzen betekenen en heeft betrekking op vieren. *Yadah* wordt vaak gebruikt om te belijden of te bedanken, maar het wordt ook gebruikt als "lofliederen zingen".

Er is een tijd voor lofzang, wanneer we bijvoorbeeld de voorhoven van de Vader betreden.

Psalm 100:4

Ga Zijn poorten binnen met een lofoffer, Zijn voorhoven met een lofzang; loof Hem, prijs Zijn Naam.

Lofprijzing verheerlijkt JHWH, het geeft dank aan Hem voor wat Hij heeft gedaan of gegeven; het acht en viert Hem. Met aanbidding verlagen we onszelf; we vernederen onszelf voor Hem en geven Hem eer, respect en eerbied. Daarom is het volkomen logisch om lofliederen te zingen en daarna te aanbidden. Lofprijzing en aanbidding sluiten elkaar niet uit, iemand kan alleen lofliederen zingen, alleen aanbidden of allebei doen, zoals de psalmist dat doet in Psalm 138. Laten we het nog eens lezen.

Psalm 138:1-2 (WV)

Ik **prijs** U met heel mijn hart; onder het oog van de goden **zing ik een loflied** op U. Ik **buig mij diep** naar Uw heilige tempel, ik **prijs U** voor uw liefde en trouw; groter dan verwacht is Uw naam, is Uw woord:

Maar, net als aanbidding, **heeft** lofprijzing geen religieuze toepassing te zijn. Je kan iemand prijzen voor het leveren van goed werk, zoals je bij een kind doet, om goed gedrag aan te moedigen. Het is geen aanbidding van hen, en het is geen religieuze handeling.

Sommigen beweren dat lofprijzing en aanbidding hetzelfde zijn. Soms beweren ze dat je bij lofprijzing als het ware iemand optilt, dat we iemand hoger plaatsen dan onszelf. Dus of we iemand hoger plaatsen of onszelf verlagen, het eindresultaat is hetzelfde; die persoon is hoger dan wij, dus lofprijzing is hetzelfde als, of een soort van, aanbidding.

Maar overweeg eens het volgende. JHWH is de Allerhoogste. Kunnen wij de Allerhoogste verheffen tot een nog hogere positie? Nee, dat kunnen we niet; Hij is al de Allerhoogste, wij kunnen Hem niet verder verhogen. Daarom kan het idee dat lofprijzing een ander verhoogt, gewoon niet werken, lofprijzing is **niet alleen** iemand verhogen. We kunnen wel zeggen dat iemand verhogen een vorm van lofprijzing kan zijn.

Misschien maak je het winnende schot in een basketbalwedstrijd. Je teamgenoten tillen je op hun schouders. Ze prijzen je vol lof! Ze geven je achting, of verheerlijken wat je deed. Ze buigen niet voor je neer en maken zichzelf niet lager, wat aanbidding zou betekenen. Ze tillen je letterlijk op; beginnend als gelijken, gaan ze je daarna optillen; er is niets religieus aan; ze vieren feest.

Laten we nu zeggen dat je voor de koning gaat staan. Wat doe je? Loop je naar de koning toe en hijs je hem op je schouders en vertel je hem hoe geweldig hij is en hoeveel goede dingen hij heeft gedaan?

Nee, dat zou je niet doen. De koning hoeft niet opgetild te worden; hij is al de koning en hij is al zo hoog als hij kan zijn. Wat je voor de koning doet, is erkennen dat hij de hoogste is door jezelf lager te maken. Ja, je mag hem nog steeds prijzen en vleien in de hoop dat hij goed over je denkt, maar je tilt hem niet op. Dus, wat zou jij doen?

Op zijn minst zou je waarschijnlijk buigen of knielen, soms zou je zelfs plat op de grond kunnen liggen, waarbij je smeekt om je leven. Waarom zou je dit doen? Je toont daarmee respect; om zijn positie of autoriteit te erkennen.

Zie je het verschil tussen lofprijzing en aanbidding? Hoe het geven van respect of iemand prijzen eigenlijk heel iets anders is dan jezelf laag maken voor hem?

Als je voor de koning komt en niet buigt, knielt of enig ander teken van eer of respect laat zien, welke boodschap stuur je dan uit?

Je laat zien dat je niet zult buigen; je zegt dat je gelijk bent aan of beter bent dan hen, dat ze geen autoriteit over jou hebben. Je toont arrogantie, geen nederigheid. Je kunt geen ware aanbidding doen en tegelijk arrogant zijn tegenover een persoon aan wie je eigenlijk eerbied moet betonen, echt niet.

Lofprijzing is een goede zaak, dus begrijp ons alsjeblieft niet verkeerd. Hoewel we de Vader niet kunnen verhogen, kunnen en moeten we Hem wel lofprijzing geven.

Lofprijzing en aanbidding zijn allebei belangrijk; er is een tijd en plaats voor allebei. Maar de geest die we aannemen en de aanpak voor beide zaken is niet noodzakelijkerwijs hetzelfde.

Dat laat ons dus achter met de vraag, hoe kunnen we in geest en waarheid aanbidden zoals de Vader dat wil (Johannes 4:23-24).

DE GEESTELIJKE TOEPASSING VAN AANBIDDING

We hebben vaak gezegd dat de lichamelijke handelingen ons geestelijke waarheden leren, net zoals een geestelijke les ons ook iets kan leren over de lichamelijke (of letterlijke) toepassing ervan. Als het op aanbidding aankomt, is de lichamelijke handeling het neerbuigen of het vooroverliggen. Wat is dan de geestelijke toepassing hiervan?

Het geestelijke aspect zou onze keuze zijn om onszelf onder het gezag van de Schepper te plaatsen, Hem te vereren, een verlangen te hebben om Hem te volgen vanwege wie Hij is en Zijn liefde voor ons. Hij wil onze aanbidding.

Johannes 4:24

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

1 Samuël 12:24

Vrees alleen de HEERE (JHWH), en dien Hem trouw met uw hele hart, want zie welke grote dingen Hij bij u gedaan heeft.

Johannes 9:31

En wij weten dat God niet naar zondaars luistert, maar als iemand godvrezend is en Zijn wil doet, naar hem hoort Hij.

Lukas 4:8

Maar Jezus (Jesjoea) antwoordde en zei tegen hem: Ga weg van Mij, satan, want er staat geschreven: U zult de Heere, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen.

Prediker 12:13

De slotsom van al wat door u gehoord is, is dit: Vrees God, en houd u aan Zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen.

Simpel gezegd, het is de bereidheid om gehoorzaam te zijn aan JHWH, aan Zijn instructies, Zijn Torah. Bedenk dat de Wet van God geestelijk is, wat Paulus aangeeft in Romeinen 7:14. Ons verlangen om gehoorzaam of ongehoorzaam te zijn komt door onze geest. Voor informatie over wat "geest" betekent bekijk dan onze studie: "**Hebreeuwse Herkomst van Geest**".

Ons verlangen om de Wet van God, de Torah, te volgen, is de geestelijke actie van het aanbidden van Hem. Als je ervoor kiest om JHWH te gehoorzamen, dan kun je in geest en waarheid aanbidden, maar hoe zou dit eruit kunnen zien?

De twee grootste geboden zijn om JHWH lief te hebben en om je naaste lief te hebben. Dus als je er oprecht voor kiest van anderen te houden, is dat een daad van aanbidding jegens de Vader. Iemand echt liefhebben gaat verder dan eenvoudige acties, daar heb je de juiste geest voor nodig, dat wil zeggen een juiste houding en juist verlangen. JHWH oordeelt ons hart. Onze daden zijn een begin, maar als de motivatie achter die daden verkeerd is, dan zijn de daden waardeloos. Onze houdingen die voortkomen uit ons hart, zijn dus van belang.

1 Korinthe 13:1-3

Al zou ik de talen van de mensen en van de engelen spreken, maar ik had de liefde niet, dan zou ik klinkend koper of een schallende cimbaal zijn geworden. En al zou ik de gave van de profetie hebben en alle geheimenissen weten en alle kennis bezitten, en al zou ik al het geloof hebben zodat ik bergen zou verzetten, maar ik had de liefde niet, dan was ik niets. En al zou ik al mijn bezittingen uitdelen tot levensonderhoud van de armen, en al zou ik mijn lichaam overgeven om verbrand te worden, maar ik had de liefde niet, het baatte mij niets.

Spreuken 16:2

In eigen ogen zijn al iemands wegen zuiver, maar de HEERE (JHWH) toetst de geesten.

Jeremia 12:3a

U echter, HEERE (JHWH), kent mij, U ziet mij, U beproeft mijn hart, dat met U is.

Jeremia 17:10

Ik, de HEERE (JHWH), doorgrond het hart, beproef de nieren, en dat om ieder te geven overeenkomstig zijn wegen, overeenkomstig de vrucht van zijn daden.

Met andere woorden, JHWH kijkt naar je houding, je motivatie ... je hart, dingen die niet worden gezien, maar de gevolgen ervan worden gezien. Als we geen goede motivatie hebben, dan zijn onze daden waardeloos en eren ze niet de Vader ... het is geen aanbidding.

Mattheüs 15:8-9

Dit volk nadert tot Mij met hun mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan; maar tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen onderwijzen die geboden van mensen zijn.

Mattheüs 23:27-28

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid. Zo lijkt u ook wel vanbuiten rechtvaardig voor de mensen, maar vanbinnen bent u vol huichelarij en wetteloosheid.

Abraham verrichtte een geestelijke daad van aanbidding toen hij Izak meenam om geofferd te worden in gehoorzaamheid aan het bevel van de Schepper (Genesis 22:5). De Messias aanbad de Vader door neer te knielen en te bidden in de Hof en Zijn wil te onderwerpen aan die van de Vader (Mattheüs 26:39). De profeet Daniël aanbad JHWH door neer te knielen, te danken en te bidden (Daniël 6:11).

Geestelijke aanbidding kan elke handeling zijn waarbij je jezelf onder iemand anders plaatst, hen hoger acht en eer geeft. Om deze reden is het vooral belangrijk om voorzichtig te zijn met wat we waardevol vinden, niet alleen met wat we doen. Het is vrij eenvoudig om iets een afgod te maken en er meer belang aan te hechten dan je zou moeten. Voor meer over dit onderwerp en het tweede gebod, verwijzen we je naar onze studie: "**Het Tweede Gebod**".

IS HET OKÉ OM JE NEER TE BUIGEN VOOR MENSEN?

Met ons nieuwe Bijbelse inzicht van aanbidding, zou je de vraag kunnen stellen: "Bedoel je dat je nu mensen mag aanbidden, zoals in het voorbeeld van de koning?"

Laten we voor een antwoord opnieuw de Bijbel openslaan en bekijken hoe het volk van JHWH dit heeft gedaan. Naast het aanbidden van de Schepper en valse goden, zien we soms dat mensen worden "vereerd aanbeden".

Bijvoorbeeld:

Ruth 2:10

Toen wierp zij zich met het gezicht ter aarde, **boog** zich naar de grond en zei tegen hem: Waarom heb ik genade gevonden in uw ogen, dat u naar mij omziet, terwijl ik een buitenlandse ben?

Psalm 29:2

Geef de HEERE (JHWH) de eer van Zijn Naam, buig u voor de HEERE (JHWH) neer in Zijn heerlijke heiligdom.

Hebreeën 11:21

Door het geloof heeft Jakob bij zijn sterven ieder van de zonen van Jozef gezegend en hij **boog** zich **in aanbidding neer**, terwijl hij leunde op het uiteinde van zijn staf.

Openbaring 7:11

En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij wierpen zich vóór de troon neer met hun gezicht ter aarde en **aanbaden** God,

In al deze gevallen wordt hetzelfde woord gebruikt om JHWH te aanbidden of om respect en eer te tonen aan een ander persoon.

Iemand eren, zoals jezelf neerbuigen voor een persoon, zijn niet altijd verkeerd. Soms is het gewoon een manier om respect te tonen. Dit gebeurt vandaag de dag nog steeds in sommige Aziatische culturen. Ze buigen voor elkaar als een teken van respect, niet omdat ze de ander beschouwen als een soort god.

Voor alles is een tijd en een plaats. Soms is een daad van "verering/aanbidding" gewoon een teken van respect voor een persoon, en dat is oké. Het is WEL verkeerd om een mens of wezen te aanbidden op de manier waarop je JHWH aanbidt.

Openbaring 14:9-10

En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn, en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam.

Openbaring 19:10

En ik viel voor zijn voeten neer om hem te aanbidden, maar hij zei tegen mij: Pas op dat u dat niet doet! Ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, die het getuigenis van Jezus (Jesjoea) hebben. Aanbid God. Het getuigenis van Jezus (Jesjoea) is namelijk de geest van de profetie.

CONCLUSIE

Het gangbare, moderne begrip van aanbidding bestaat doorgaans uit langzame "aanbiddingsmuziek", misschien wat dansen, je armen opheffen, of af en toe JHWH bedanken of Hem loven. Vaak wordt dit gedaan met de bedoeling om een specifieke emotionele reactie op te roepen. Misschien heb je soms het gevoel dat je de aanbidding niet bent binnengegaan als je deze gevoelens niet hebt ervaren. Maar als we de Bijbel bekijken, dan geven de cultuur en de context een geheel andere definitie. Ja, er kunnen liederen, dans of gebed zijn dat aanbidding is, maar dat is niet alles. In feite is aanbidding helemaal geen reeks emoties of een stemming die we ervaren, aanbidding is actie. Het idee dat aanbiddingsliederen traag en emotioneel zijn, terwijl lofliederen sneller zijn en een vrolijker gevoel hebben, is gewoon verzonnen. We willen voorstellen dat het helemaal niet uitmaakt of het nummer nu snel of langzaam, somber of helder is, het gaat erom wat je doet, dat zal bepalen of het aanbidding of lofprijzing is, of een combinatie daarvan.

Ons leven moet een leven van aanbidding zijn (Romeinen 12:1-2). Hoe doen we dit? Door onze gehoorzaamheid aan Hem; Zijn woorden volgen, Zijn instructies. Door Zijn wil boven die van onszelf te stellen, dan aanbidden/vereren we onze Schepper het juiste hart en de juiste houding. Dit gevoel werd herhaald door Paulus toen hij aangaf dat al onze daden tot eer van JHWH moeten zijn (Kolossenzen 3, Efeze 6).

Dus, wil je je Schepper aanbidden in geest en waarheid? Ga dan leven in onderwerping aan Zijn wegen en Zijn Woord. Wil je Hem extra eer betonen voor alles wat Hij heeft gedaan? Buig neer op je knieën voor de Almachtige van Israël. Buig je hoofd en vereer/aanbid je Schepper door je gebeden. Laat jouw leven toegewijd zijn aan de Schepper en ga Hem aanbidden op de manier zoals **Hij het heeft bedoeld**.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)